

taget, er bindende. Sådan er det jo, når man indgår et forlig, og det betyder så, at et enkelt parti, måske to, insisterer på den oprindelige beslutning. Ellers tror jeg, samtlige øvrige ordførere har sagt, at hvis de var i en fri position, ville de ikke gennemføre det, der nu skal gennemføres.

Økonomien og de mange tal er jo altid noget svært at omgås, specielt fra Folketingets talerstol. Det synes jeg også debatten indtil nu har båret præg af. Men man kan vel sige, at økonomi på den måde er noget nænsomt noget, som man altid kan massere.

Jeg har de bilag, som er dateret den 2. maj i Forsvarsministeriet, og som jeg formoder har dannet baggrund for det møde blandt forsvarsbrødrene, hvor man blev enig om at fastholde forliget, som det så ud, og jeg kan derfor også genkende nogle af tallene fra salget af bygninger, som måske forekommer mig lidt underligt. Men lad det nu ligge.

Der er en post, der hedder: Personalerelaterede implementeringsudgifter vurderes fortsat at kunne holdes inden for den centrale pulje.

Det er ikke så interessant. Det interessante er, hvor meget man forbruger af den centrale pulje lige præcis med den her beslutning i form af personale, der lader sig pensionere osv. Det er jo ikke noget argument, at man har en pulje på x antal millioner, og det holder det sig inden for, og derfor er det ikke nogen udgift. Sådan kan man ikke regne i virkelighedens verden.

Det er under alle omstændigheder en udgift, uanset om man har afsat en pulje eller ej. Derfor savner jeg sådan set et helt præcist svar på, hvor stort et beløb der forbruges af den pulje. Det skal i sagens natur tælles med, når man regner udgiften sammen.

Kl. 15.05

Tal er taknemmelige. Tal er masserbare. Jeg er ikke medlem af den eksklusive loge, der hedder forsvarsbrødrene, som jeg forstår mødes en gang imellem og diskuterer forskellige offentlige anliggender, og når man ikke har det privilegium, er man jo nødt til at spørge og spørge og spørge. Jeg føler mig bestemt ikke overbevist om, at de her tal holder, for jeg tror, man har glemt nogle ting. Jeg har nævnt det med folk, der skal på pension.

Jeg synes, det er vores opgave som folketingsmedlemmer og udøvere af den budgetkontrol at være sikre på, at de oplysninger, vi får, holder vand. Her har vi nu engang en vigtig rolle.

Vi står også med en beslutning, der vil ændre ganske mange menneskers dagligdag, såvel det

civile personales som det militære personales. Derfor er vi også nødt til at kunne begrunde de afgørelser, der træffes. Ministeren var inde på, at personellet har disponeret. Så vidt jeg har forstået, har nogle af dem disponeret ved at være i gang med at søge andet job eller ville søge andet job.

Jeg skal melde om situationen med hensyn til forslag til vedtagelse, at vi vil støtte det forslag, hr. Peter Skaarup fremsatte, når vi kommer til afstemningen på tirsdag.

Den fg. formand (Pia Gjellerup):

Så er det hr. Helge Adam Møller som ordfører.

Helge Adam Møller (KF):

Det er dejligt at se, at to folkepartier, som ellers er hinanden ret fjerne, også kan arbejde sammen konstruktivt.

Lad mig starte med konklusionen på denne debat for Det Konservative Folkeparti. Den konservative folketingsgruppe ønsker ikke i dag, den 17. maj 2002, at ændre den beslutning, som et flertal af forsvarsforligspartierne traf den 15. juni for 2 år siden imod vores anbefaling. Det gør vi ikke på baggrund af den faktuelle udvikling, der har været, siden beslutningen blev truffet. Som forsvarsministeren for en halv times tid siden sammenfattede i citatet fra forsvarschefen: Toget er kørt. At sadle om nu ville være uforståeligt, forkert og bekosteligt. Det var så konklusionen.

Selv om de fleste i denne sal, og jeg tror også mange på tilhørerpladserne, der har været berørt af beslutningen om at nedlægge Flyvestation Værløse, kender den konservative holdning og kender de argumenter, vi havde i juni 2000 for at bevare transporteskadrille 721 på Flyvestation Værløse, vil jeg alligevel godt repetere den.

Forhistorien var, at en arbejdsgruppe omfattende forswarets og ministeriets højeste faglige ekspertise i fuldstændig enighed anbefalede en mindre justering af forliget, således at eskadrille 721 forblev på Flyvestation Værløse. Arbejdsgruppen havde en omfattende faglig argumentation for sit forslag. Forslaget betød også økonomisk overskud, hvis man bevarede Flyvestation Værløse, men derefter ville det koste 22 mio. kr. mere pr. år.

Økonomien var ikke det afgørende for den konservative holdning i juni 2000. Det afgørende var den række militært faglige argumenter,